

הלוות חנוכה פ"ג

כאמ'.

ד ר' שמעון בן לקיש אמר קרייא
בגלוות. יוסארץ קימת מהז זה
галות בבל שנאמר יממה ד ע
ראימי את טארץ והנה תחוה. ובזה
זה גלות מרי (אסתר י ז) ויבלהו
להביא את המן. וחשך זה גלות
נון שהתקשה עיניהם של
ישראל בגניזתך אשתקשה
או מרת لكم פקבי על קרון תשור
שאין לכם חלק באלו יישראל.

א בבית שני כשלמו יון גורו גורות על
ישראל ובטל דתם ולא הגינו אותם
לעטוק בתורה ובמצוות. ופשטו ים בממנום
ובבנויותיהם ונכנו להיכל ופרצו בו פרצות
וטפאו הטהרות. וצר להם לישראל מאי מפניהם
ולחצום לחץ גדול עד שריהם עליהם אלהי
אנומיט והושעם מידם והצלם וגברו בני
חשמונאי הכהנים הגדולים הרגלים והושיעו
ישראל מזעם והעמדו מלך מן הכהנים ותורה
מלכות לישראל יתר על מאתיים שנה עד
החורבן השני : ב וכשגברו ישראל על
אויביהם ואבדום בחמשה ועשיהם בחודש כסלו היה ונכנו להיכל ולא מצאו שמן טהור במקוש אלא פר
אחד ולא היה בו להליך אלא ים אחד בלבד והוליקו ממנו נרות המערה שמונה ימים עד שתתשו זיתים
והוציאו מן טהרה : ג ומפני זה התקינו האחים שבאו הדור שהיו שנות הימים האלו שתחתון
מליל חמשה ועשרים בכסלו ימי שמחה והלל ומדליקין בין הנרות בערב על פנתיה הבתים בכל לילה ולילה
משפטנות הלילות להראות ולגלות הנם. וימים אלו הן הנקראן חנוכה וזה אסורין בהספד ותענית כי מי
הפורים והדלקת הנרות בון מצווה מדבר סופרים כקראיית ח מגילה :

ב נסיך לא יון

המלכות שאחריו ראה
אוותו דניאל כנמר מפני כי מלכות זו הוא נגד
חלק הג', שכards כי חלק הג' הוא השכל שהמלכות
זהה היה בו החכמה והחכונה וכמו שיתבראו זה
בארכיות כי כל ענן המלכות וזה השוי מבקשי
החכמה וכמו שהוא מבואר מן הינויים וכמו
שיתבראר ולכך היו נתנים דערם על התורה
ולבטל אותה מישראל כי לא היו ווצאים שיתרי
החכמה בפרט שהוא יותר חכמה והוא יותר עליונה
מן החכמה האנושית שהיה להם. כמו שהוא
מתורה שהוא החכמה על הכל, והחכמה הזאת
שהיא על הכל לא שיר אל האומות כמו שהוא

ב נסיך

לא כה

כיהיון
היו מטמאים את ההיכל שכד כת יון מירוח
לחחגaber על החיכיל יותר מכל האומה, וסימן
לדבר היכל עולה למספרו ס"ה והוא מספרו ס"ו
להורות כי יש למלכות יון כה גובר על ההיכל
ובזה מטמאים את ההיכל כי מצד ההיכל בלבד
גובר עליהם יון ולכ"ז בשגבורו על ההיכל טמאו
את כל השמנים שבהיכל ודוקא שמנים לי השמן
הוא מיוחד לקדשות וראית לו שבסמן מקדשין
ומהוין הכל (שמות ל, כד-לו) והוא עיקר
הקדשות ואף בו ששלטו יון וטמאו את כל השמנים
ולא נשאר רק פר אחד קטן שהוא מונח בחותם
של כהן גדול כי כהן גדול יש לו קדשה על
קדושה, כי כהן גדול נכנס לפני ולפנים הקדשים
וזה קדשה על קדשה ומוצר זה אין לינוים מה
על ההיכל ובשביל מעלה זאת שהיא קודש
הקדשים לא היו יכולים לשנות יון באותו פר
קטון שהיה בחותמו ובחותר של כהן גדול, כי
באות הה"א של היכל שיש בה האורי יש י"ד
נחת והיא י"ד נעלמת שנשמע בקריאת הציר
וזהו מורה על מעלה עליונה נסורת שיש
בhhיכל והוא מעלה קודש הקדשים. ובזה לא
שלטו הינויים כי הוי"ד שטייה נח ונעלם מורה
על קודש הקדשים שהוא נטהר ונעלם בהיכל
ושם לא שלטו על קודש הקדשים שהוא נטהר,
אבל הכהן שולט אף על קודש הקדשים שתרי
כהן גדול נכנס לקודש הקדשים לכך כהן הוא
במספר היכל עם י"ד הנעלמת שהוא נגד

לא יון

וינה התברא בדור זה דברי חכמי יון מה
שרצו בונה שאמרו (ב"ר ב. ה) כחכו
על קרון השור שאין לכם חלק באלו יישראל, כי
אמרו מצד שישראל עשו את העגל מיד שהוזיא
אותם ממצרים אם כן מורה שאין להם ח"ז חלק
באלו יישראל, כי הדבר שהוא בעצם הוא
ראשונה והעגל היה ראשון והוא מה שאמרו כתבו
על קרון השור ולא אמרו כתבו על ניר כי
הקרן היה מן השור עצמו ור"ל שעשו העגל
וחטא זה דבר עצמי להם ולא דבר מקרה ולכך
אין להם חלק באלו יישראל ואין לך דבר שהוא
קשת יותר מן הקרן, ואמרו כי דבר זה יש להם
ליישראל מצד קושי ערעם שיש בהם וקושי ערעם
בודאי מצד עצם לכך העגל הוא מצד עצם
כמו שאמר השם יתברן במעשה עגל (דברים ט,
יג'') ראייתי את העם הזה והנה עמ' קשיה ענור
זה, הרף מנני וג', כך אמרו הינוים ולא תבינו
תתשובה על זה שאמר הכתוב (ישעיה מט, טו)
ואנכי לא אשכחך, וכמה זה מפני שריצו האומה
זה את לבטל מן יישראל מעתה האלקית העלונה
שיש לישראל, ולכן גורו על עצם לבטל מהם התועת
אלקית,